

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

ITÄVALLANAJOKOIRA (BRANDBRACKE, VIERÄUGL)

Alkuperämaa: Itävalta

1/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Hyvin suosittu metsästyskoira, joka on erityisen sovelias raskaaseen työskentelyyn etenkin ylhäällä vuoristossa mutta myöskin tasaisella maalla sekä ajavana että jäljestävänä koirana.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Itävallanajokoiraa pidetään aitona keltinajokoiran jälkeläisenä. Kuten lähes kaikilla vanhaa alkuperää olevilla koiraroduilla ei silläkään ole varmennettua historiaa ennen 1800-luvun puoliväliä, jota ennen ei ollut valvottua kasvatustyötä.

YLEISVAIKUTELMA: Keskipitkoinen. Voimakas, pitkänomainen ja joustava ruumiinrakenne.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Tarkkavainuinen, etenkin jänistä haukkuen ajava koira, joka jäljestää mielellään ja luotettavasti. Miellyttävä luonne.

PÄÄ

KALLO-OSA: Leveä, niskakyhmy heikosti havaittavissa.

KIRSU: Väriltään musta.

KUONO-OSA: Voimakas. Kuononselkä on suora.

HUULET: Hyvin kehittyneet, tiiviit ja kauttaaltaan pigmentoituneet.

HAMPAAT / PURENTA: Voimakas leikkaava purenta. On toivottavaa, että hampaisto on täydellinen eli 42 hammasta. Yhteensä kahden P1:n tai P2:n puut-tuminen sallitaan, M3:a ei oteta huomioon.

SILMÄT: Kirkkaat ja väriltään tummanruskeat. Silmäkulmassa ei saa näkyä punaista sidekalvoa.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 63
Hyväksytty: FCI 10.10.1995
SKL-FKK 26.5.1997

ITÄVALLANAJOKOIRA

2/3

KORVAT: Keskipitkät, eivät liian leveät, korkealle kiinnittyneet, kärjistään pyöristyneet ja litteinä riippuvat.

KAULA: Keskipitkä ja hyvin voimakas. Ei löysää kaulanahkaa.

RUNKO

SÄKÄ: Selvästi erottuva.

SELKÄ: Pitkä.

LANNE: Hieman kaareva.

LANTIO: Hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä.

HÄNTÄ: Pitkä, tasaisesti kapeneva ja hieman kaartuva. Koiran ollessa rauhallinen häntä on riippuva. Alapuolelta karkeakarvainen, ei kuitenkaan liian harjainen.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaasti kehittyneet, suora-asentoiset ja vahvat.

LAVAT: Viistot ja lihaksikkaat.

KÄPÄLÄT: Voimakkaat, pyöreät ja kaareutuneet. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä; kynnet vahvat ja väriltään mustat, päkiät suuret ja vahvat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Hyvin kulmautuneet.

REIDET: Hoikat ja melko voimakkaasti kehittyneet.

SÄÄRET: Pitkät.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat ja tyylikkää.

KARVAPEITE

KARVA: Sileä, tiiviisti pinnanmyötäinen, tiheä, kauttaaltaan peittävä, joustava ja silkinkiiltainen. Karvan pituus on noin 2 cm.

VÄRI: Musta pienin selvärajaisin merkein, jotka ovat väriltään vaaleasta tummanpunaruskeaan. Kummankin silmän yläpuolella tulee olla värimerkki (joista johtuen nimi "Vieräugl" = nelisilmäinen).

KOKO

SÄKÄKORKEUS: 48 - 56 cm. (Urokset 50 - 56 cm ja nartut 48 - 54 cm).

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Liian kapea kallo; leveä kuono-osa. Laskostuneet, liian teräväkärkiset, kapeat tai lyhyet korvat. Heikot raajat. Liian lyhyt, liian ohut, tai liikaa ylöspäin kiertyvä häntä; karkean karvan puuttuminen hännän alapuolelta. Arka luonne.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ITÄVALLANAJOKOIRA

3/3

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Ala- ja yläpurenta; useamman hampaan kuin kahden P1:n tai P2:n puuttuminen (M3:a ei oteta huomioon). Muu kuin yllämainittu väri. Silmien yläpuolella olevien punaruskeiden värimerkkien puuttuminen (Vieräugl).

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.